చిత్రలహరి

కిరణ్ విభావరి

"పెద్దమ్మా, తొలిప్రేమ అంటే ఏంటి పెద్దమ్మా?" చింటూ గాడు నా పక్కలోకి చేరి అడిగాడు. సెలవులు కదా పిల్లలందరూ రావడంతో సినిమా చూపించి వచ్చారు మావారు. చిన్న పిల్లల సినిమాలు ఏవి లేకపోవటంతో తొలిప్రేమ సినిమాకు తీసుకెళ్లారు. దాని ఎఫ్ఫెక్ట్ ఇది అన్నమాట.

"ఇప్పుడెందుకు నాన్నా అవన్నిను?? పొద్దుపోయింది పడుకోరాదు.." బుజ్జగించే ప్రయత్నం చేశాను.."ఊహు" అంటూ తల అడ్డంగా ఊపాడు.

నాకు, మా చెల్లికి తొలిచూలు ఆడపిల్లలే పుట్టారు. ఒక పిల్ల చాలనుకుని మేము ఆగిపోయినా, చెల్లికి మాత్రం ఇదిగో ఈ చిచ్చర పిడుగు పుట్టేసాడు. మగపిల్లాడు అని నా అతిగారాబం వల్లనేమో గానీ వీడికి నా దగ్గర చనువెక్కువ. అందుకే వాళ్ళ అమ్మను అడగడానికి భయపడే ప్రశ్నలన్నీ నన్ను అడిగి మరీ తెలుసుకుంటాడు.

రాత్రుళ్ళు నిద్రలవీ కూడా నా దగ్గరే, నేను కథలవి బాగా చెప్తానని, మారం చేసి మరీ నా దగ్గరే పడుకుంటారు పిల్లలంతా. రోజుకో కథ అంటే ఎక్కడ నుండి తేను?? ఏదో నాకు తెలిసిన పేదరాశి పెద్దమ్మ కథలవి అటు తిప్పి, ఇటు తిప్పి చెప్తూ నిద్రపుచ్చేస్తాను.

నేను చెప్పే కథలవీ మా పిల్లలతో పాటు మా వారు కూడా వింటూ హాయిగా నిద్రపోతారు. కానీ వీళ్లు వెళ్ళిపోయాక “రాజీ నాకూ ఒక కథ చెప్పవా??” అంటూ నా ఒడిలో తలదాచుకుని గోముగా అడుగుతారు చూడండి.. దానికి ఫిదా అయిపోతాను.

"ప్లీజ్ పెద్దమ్మా, చెప్పు.." వాడి అక్క, నా బంగారు తల్లి నయన ముద్దుగా అడిగింది. దాని విశాలమైన కళ్ళు చూసి నేనే దానికా పేరు పెట్టాను. మా చెల్లి కూడా అదే పేరు ఉంచేసింది. దాని చిట్టి మోము చూడగానే ఆ చారడేసి కళ్లే మొహమంతా ఉన్నట్టు కనిపిస్తాయి. అదే దాని ప్రత్యేకత. అది కళ్ళు రెపరెపలాడిస్తు నా మంచానికి ఆనుకుని నించుంది.

నేను పడుకునే దానిని అమాంతం ఎత్తి నా పొట్ట మీద కూర్చోపెట్టుకున్నాను. " చెప్తా కానీ ...గిరక్క ఏది బంగారం?" దాని లేలేత బుగ్గలు పట్టుకుని ముద్దుగా అడిగాను మా పాప గిరిజ గురించి. మా నయనవి అందమైన కళ్ళు ఎలాగో.. నా సంతానం గిరిజవి గిరిజాల జుట్టు. అంజలి సినిమాలో అచ్చం అంజలి పాపలా ఉండేది చిన్నప్పుడు. ఇప్పుడు కొంచెం ఒళ్ళు చేసి బొద్దుగా అయ్యింది. ఇంకా పన్నెండు దాటలేదు కదా ఆ వయసుకు ఆ మాత్రం బొద్దు గా ఉన్నా ముద్దుగా ఉంటారని నేను పెద్దగా అదుపు చెయ్యలేదు దానిని.

" మరేమో, అమ్మతో కలిసి మాంగో తింటుంది.." మా నయన ముద్దుగా చెప్పింది.

"దానికి తిండే ప్రపంచం" నాకు అటుపక్కగా పడుకున్న మా వారు మా వైపు తిరిగి చెప్పారు.

"పొన్లెద్దురు...చిన్నపిల్ల ..మళ్లీ పెద్దయ్యాక బోల్డన్ని డైటింగ్లవి చెయ్యాలి. ఏమి తెలియని బాల్యం... ఎదగనివ్వండి దానికి నచ్చినది అది చేసుకుంటూ.." అని నేను నచ్చజెప్పేలోపు మా గిరిజ వచ్చేసింది.

"అమ్మ నన్ను ఎత్తుకో.. నే కూడా బొజ్జ మీద కూర్చుంటా" మా గిరిజ ఎత్తుకోమని చేతులిచ్చింది. మా వారు "ఇప్పుడు ఎత్తు.." అన్నట్టు నా వైపు నవ్వుతూ ఓ లుక్కు వేశారు.

" నువ్వు పెద్దయ్యావు కదా ...నిన్ను ఎత్తుకోకూడదు బుజ్జి తల్లి" మా ఇంట్లో ఎవ్వరం పిల్లల్ని బాడి షేమ్ చేయ్యం. వారి లేలేత మనసులో వారి శరీరం పట్ల యెటువంటి నెగటివ్ ఆలోచనలు నిండకుండా జాగ్రత్త పడతాం. అందుకే "నువ్వు బొండాంలా ఉన్నావు. నిన్ను ఎత్తుకుంటే నేనుంటానా" అని కాకుండా వేరేలా చెప్పే ప్రయత్నం చేశాను.

నా బుజ్జి తల్లి నిజంగా బుజ్జిదే. మారు మాట్లాడ కుండా, మంచమెక్కి నా పక్కన కూర్చుంది.

"మరి పెద్దమ్మ...అక్కనెందుకు ఎక్కించుకుని మీద పెట్టుకున్నావు??" మా చింటూ బాంబు పేల్చాడు. ఏం చెప్పాలో తెలియక మావారి మొహం చూసాను.

మా వారు ఏదో చెప్పబోయే లోపలే మా గిరిజ " మరే..నువ్వు చెల్లి చాలా రోజుల తరువాత వచ్చారుగా..మిమ్మల్ని ప్రేమగా చూసుకోవాలి. నేనెప్పుడూ ఇక్కడే ఉంటానుగా ...మీరు వెళ్ళిపోయాక మా అమ్మ ప్రేమంతా నాదే." అంటూ నా గుండెల మీద వాలుతు చెప్పింది.

నిజంగా ఇలాంటి బుజ్జి తల్లి ఉండటం నా అదృష్టం. నన్ను, మా వారిని ఎప్పుడూ నొప్పించలేదు. పేచీలు, మారాలు ఎప్పుడూ లేవు. మమ్మల్ని అర్థం చేసుకుని నడుచుకునే నా బుజ్జిదాన్ని ప్రేమగా ముద్దు పెట్టుకున్నాను. అది చూసి...

"పెద్దమ్మా నువ్వు ఫస్ట్ కిస్ ఎవరికి చేశావు?"

" నువ్వు కూడా ఎవర్నైనా లవ్ చేసావా?" మా ఇద్దరు పిడుగులు బాంబులు పేల్చారు. మా ఆయన్ని చూసాను. అప్పటికే గిరిజను తన దగ్గర పడుకో బెట్టుకుని, జో కొడుతూ నేనేం చెప్తానా అన్నట్టు చూస్తున్నారు.

"నీ తొలిప్రేమ గురించి చెప్పవా?" ఈసారి ఈ బాంబు పిల్లల నుండి కాదు...ఇంకా నాకు పిల్లాడుగా ఉన్న మావారి దగ్గర నుండి.

నేను ముసి ముసిగా నవ్వి " చాల్లెద్దురు... పిల్లల ముందు ఎందుకు??" చెయ్యితో చిన్నగా ఆయన భుజం మీద తట్టి చెప్పాను. ఆయన నవ్వుతూ ఊరుకున్నారు.

కానీ మా పిల్లలు ఊరుకుంటారా...చెప్పు చెప్పు చెప్పు అని ప్రాణాలు తోడేస్తే ఇక తప్పదన్నట్టు చెప్పడం మొదలు పెట్టాను.

"అప్పుడు నేను ఏడో తరగతి..." అని ఇలా మొదలు పెట్టానో లేదో " మా అక్కంత యేజు అన్నమాట" అంటూ చింటూ గాడు మధ్యలో మాట్లాడాడు.

"ఇదిగో ఇలా మధ్యలో మాట్లాడితే నేను అస్సలు చెప్పను" బుంగ మూతి పెట్టి మొహం పక్కకు తిప్పుకున్నాను. మా వాళ్ళు సారి సారి అంటూ మళ్ళీ రిక్వెస్ట్ చేశారు.

"అప్పుడు మాకు పబ్లిక్ పరీక్షలు ఉండేవి. మీలా ఇన్ని ట్యూషన్లు పెట్టుకు చదివేవాళ్ళము కాదు కానీ, స్కూల్ నుండి రాగానే పాఠాలు ఒకసారి నెమరు వేసుకుంటూ హోమ్ వర్క్ చేసేసరికి , రాత్రి ఏడున్నర అయ్యేది. శుక్రవారం వస్తె చాలు అమ్మ పెట్టిందేదో గబగబ తినేసి, ఎదురింటి జయలక్ష్మి అత్తమ్మ దగ్గరకు వెళ్ళిపోయేదాన్ని.

ఎందుకో తెలుసా?? చిత్ర లహరి కోసం...చిత్ర లహరి అంటే పాటల ప్రోగ్రాం. పాత పాటలు వేసేసారు. తరవాత ఏం పాట వస్తోంది అని ఎదురుచూస్తూ టీవీల ముందు చిన్నా పెద్దా చేరిపోయి , ఆసక్తిగా చూసేవాళ్ళం.

ఎవరికైనా వారికి ఇష్టమైన పాట వస్తె చాలు 'హాయ్ నా కిష్టమైన పాట ఇది' అని చప్పట్లు కొట్టుకుని ఆనందపడి పోయేవారు. వారి ఆనందంలో అందరం పాలు పంచుకునేవాళ్ళం. శుక్ర వారం వస్తె చాలు టీవీ ఉన్నవాళ్ళ ఇంట్లో పండుగ వాతావరణమే.

కొందరు ఉన్నోల్లు.. వచ్చిన వారికి, టీ లు, టిఫిన్లు ఇస్తే; కొందరు లేనోల్లు ...వచ్చిన వారినే మీ రాత్రి బోజనాలు ఇక్కడికి తెచ్చేసుకొండి ..అందరం కలసి భోజనం చేసేద్దాం అనే వారు. పాపం వారం వారం పెట్టాలంటే ఇబ్బందే కదా.

అలాంటి ఇబ్బందులు లేని ఫ్యామిలీ జయ అత్త ఫ్యామిలీ. అత్త అంటే సొంత అత్త కాదు. మా ఎదురింటిలో ఉండేవారు. మా అమ్మ ' వదిన ' అని పిలిచేది. అందుకే నేను అత్త అని పిలిచేదాన్ని. వాళ్ళింట్లో మాత్రమే టీవీ ఉంది. అందుకే ప్రతి శుక్రవారం రాత్రి వాళ్ళింటికి వెళ్ళిపోయేదాన్ని.

అందరికీ టిఫిన్లు, టీలు, కాఫీలు ఇస్తున్న మా అత్త మొహం మహాలక్ష్మిలా కళకళలాడేది. మావయ్య కూడా వచ్చిన వారిని ఆప్యాయంగా పలకరించే వారు. సందడి సందడిగా ఆ రోజు గడిచిపోయేది.

కానీ వాళ్ళింట్లో మాతో అంటి ముట్టనట్లు ఉండేది ఒక్కరే... జాని. హా జాని మాత్రం మేమొస్తే చాలు రూంలోకి వెళ్లి తన మంచం మీద పడుకునే వాడు. ఒక్కసారి కూడా చిత్రాలహరి చూడడానికి రాలేదు. కానీ ఒక్కసారి నాకిష్టమైన ఒక్క పాటకు మాత్రం బయటకు వచ్చి, కర్టెన్ వెనుక దాక్కుని చూసాడు.

అదే మొదటిసారి జానినీ నేను చూసింది... తన కళ్ళలో ఏదో మాయ ఉంది అలానే చూస్తూ ఉండిపోయా. తను కూడా అంతే నన్నే చూస్తూ నిల్చున్నాడు. లవ్ ఎట్ ఫస్ట్ సైట్ అంటే అదే ఏమో.

నాకు గీతాంజలి సినిమా లోని " ఆమని పాడవే హాయిగా" అనే పాట చాలా ఇష్టం. అదే పాట వచ్చిన ప్రతీసారీ జాని వచ్చి ఎవ్వరికీ కనిపించకుండా వచ్చి నన్ను చూసి ,పాట విని , లోపలికి పోయె వాడు.

నాకు ఇష్టమైనది తనకు ఇష్టమనో...లేదంటే చాలా తెల్లగా అందంగా ఉన్నాడనో!! తెలియదు కానీ జాని మీద ఇది అని చెప్పలేని ఫీలింగ్. జాని కూడా వచ్చిన ప్రతీసారీ ఓర చూపులు చూసే వాడు. నా గుండె జల్లుమనేది.

రాను రానూ జాని మీద ఆసక్తి పెరిగిపోయింది. క్లాసులో కూడా జాని తలంపే. మా స్నేహితులతో చెప్తే ఇది ప్రేమ అని చెప్పారు. నాలో ఏదో తెలియని హాయి.

మా టైములో పుట్టిన రోజు నాడు ఇరుగు పొరుగు ఇళ్లకు వెళ్లి చాక్లెట్లు ఇచ్చి, వాళ్ళిచ్చే కొన్ని డబ్బులు తీసుకుని పాకెట్ మనీగా దాచుకునే వాళ్ళం. ఎప్పుడెప్పుడు పుట్టిన రోజు వస్తుందా ..డబ్బులు ఎన్ని వస్తాయా అని వేచి ఉండేవాళ్ళం మా వయసు పిల్లలమంతా.

ఆ రోజు రానే వచ్చింది. నా పుట్టిన రోజు నాడు అమ్మ కొన్ని పిండి వంటలు చేసి, జయ అత్తకు ఇచ్చి రమ్మని పంపింది. తెల్లని గౌను వేసుకుని, దానికి మట్టి అంటకుండా జాగ్రత్త పడుతూ వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళాను.

జయ అత్త తలుపు తీసి, నాకు విష్ చేసి ముద్దు పెట్టుకుంది. నాకు డబ్బులు ఇవ్వడనికేమో లోపలికి వెళ్ళింది.

అంతలో ఎక్కడ నుండి వచ్చాడో జాని వచ్చి నన్ను ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. నా లేలేత బుగ్గల మీద....నా మొదటి కిస్...నా తొలి ముద్దు...మా మోము ముద్ద మందారంలా ఎర్రగా కంది పోయింది. నాకు భయం వేసి మాయింటికి పరుగు పెట్టాను. అత్త దగ్గర డబ్బులు తీసుకోకుండానే, నా డ్రెస్సు మట్టిలో పడుతుందని పట్టించుకోకుండా పరుగు పెట్టాను.

నా డ్రెస్ మాసిందని అమ్మ తిట్టింది. అమ్మకు జాని ముద్దు పెట్టుకున్నాడు అని చెప్దామని ఊరుకున్నాను. మళ్లీ అత్తకు అమ్మకు గొడవవుద్దని.

నా ఫ్రెండ్స్ కి మాత్రం చెప్పాను. ఫస్ట్ కిస్ అని చెప్పారు. కొద్ది సేపు ఆటపట్టించారు. సిగ్గుతో చచ్చిపోయాను బాబు. అప్పటికే ప్రేమ సినిమాల ప్రభావం మా మీద పడుతొంది. అన్ని విషయాలు తెలుస్తున్నాయి.

నాకెందుకో గిల్టీగా ఉంది. జాని నాకు చెప్పకుండా ముద్దు ఎలా పెట్టుకుంటాడు. అనే కోపం కూడా ఉంది.

మరోసారి కూడా అంతే .. ప్రతీ వినాయక చవితికి మా వీధిలో తెర మీద సినిమా వేసేవారు. వీధి వీధంత తెర ముందు కూర్చుండిపోయేవాల్లం. జాని కూడా వస్తాడేమోనని ఆశగా చూసా...రాలేదు.

సినిమా మొదలైంది. "తొలిప్రేమ" సినిమా.. హీరో పవన్ కళ్యాణ్. నాకు జాని గుర్తుకు వచ్చాడు. జాని కూడా నన్ను దొంగ చాటుగా చూసే వాడు ఈ సినిమాలో హీరో లా. ముసి ముసిగా నవ్వుతూ పక్కకు తిరిగితే నా గుండె లయతప్పింది. నా పక్కన జాని వచ్చి కూర్చున్నాడు. వేగంగా కొట్టుకుంటున్న గుండెను అదుపు చేసుకుని, ఊపిరి బిగపట్టి కూర్చున్నాను. జాని నాకు దగ్గరగా జరిగాడు. అమ్మో మళ్లీ ముద్దు పెట్టేసుకుంటాడేమో అని నేను ఇంట్లోకి పరుగు పెట్టాను. సినిమా చూడకుండానే ..

ఇలా కొన్ని రోజులు గడిచిపోయాయి. పరీక్షల్లో పడి నేను జాని గురించి పట్టించుకోలేదు. కానీ ఓ రోజు జాని ఇంటిముందు బోల్డంత మంది జనం.

జయ అత్త, మావయ్య ఆక్సిడెంట్ లో చనిపోయారంట. వారి శవాల ముందు బాధతో, మౌనంగా కూర్చున్న జానినీ చూసి గుండె బరువెక్కింది. ఇప్పుడు జాని ఒంటరి వాడా?? జాని అనాధా?? లేదు నా జాని కి నేనున్నాను... నేను మా ఇంటికి తెచ్చుకుంటాను. నా జానిని నేను కాపాడుకుంటాను.

ఇదే విషయాన్ని నాన్నని అడిగాను. అమ్మను అడగ మన్నారూ. అమ్మతో చెప్పాను. వద్దంది. జయ అత్త దగ్గర ఎంతో తీసుకున్నాం. ఈ కొద్ది సాయం చేస్తే ఏం పోతుంది?? అని అడగాలనిపించింది. కానీ పెద్దలను ఎదిరించకూడదని ఆగిపోయాను.

గాంధీజీలా సత్యాగ్రహం చేశాను.మూడు రోజులు అన్నం తిననని మొండికేస్తే చివరికి అమ్మ ఒప్పుకుంది. "వాడి తిండి ఖర్చు బోలెడంత అవుతుంది. వాడు గొప్పింటి బిడ్డ. మనం తినే ఆహారం తినలెడని" అమ్మ చెప్పింది.

" పర్లేదు నేను తినిపిస్తే తింటాడు" అన్నాను.

" వాడు ఇక్కడ అక్కడ మల మూత్రలు విసర్జిస్తాడు..అవన్నీ నేను ఎత్తలేను" అని అమ్మంది.

" పర్లేదు నేను తనని నేను బయటకు తీసుకు పోయి చేయిపిస్తా" అని చెప్పాను.

" వాడు రాత్రుళ్ళు భౌ భౌ మని అరిచి గోల చేస్తాడు " అని అమ్మ చెప్పింది.

"పర్లేదు నేను తనను నా గదిలో పడుకోబెట్టుకుని తలుపులు వేసేస్తాను అప్పుడు మీకు గోల రాదు.." అని సర్ది చెప్పాను.

నా మొండితనం చూసి అమ్మ అయిష్టంగానే ఒప్పుకుంది."

"అంటే పెద్దమ్మ ...నువ్వు చెప్పే జాని...ఒక కుక్కా???" వాళ్ళ చిట్టి మెదడులో బోల్డన్ని ప్రశ్నలు.

" అవును ..నా తొలి ప్రేమ... నా కుక్క పిల్ల జాని మీదనే...నన్ను మొదటి సారి ముద్దు పెట్టుకున్నది కూడా వాడే..జాని..ఏం కుక్కల మీద ప్రేమ ఉండకూడదా??? నాకు వాడిని చూడగానే లవ్ ఎట్ ఫస్ట్ సైట్ అయ్యింది. మాకు మీలాగా చిన్న వయసులోనే ప్రేమలు గీమలు లేవమ్మ... స్వచ్ఛమైన ప్రేమ మాది." అని నవ్వుతూ చెప్పాను. ఏదో ఊహించుకున్నట్టు ఉన్నారు ఉసూరుమంటూ పడుకున్నారు.

వాళ్ళు నిద్రపోయాక నా పక్కన చూస్తే మా వారు లేరు. బాల్కనీలో ఆకాశంలో నక్షత్రాల్ని చూస్తూ ఏదో మధన పడుతున్నారు. నేను వదులుగా ఉన్న జుట్టును ముడి వేసుకుని, ఆయన చెంతకు చేరాను.

ఆయన కళ్ళు చెమ్మగా ఉన్నాయి. ఆయన భుజం మీద తలవాల్చి, గుండెల మీద రుద్దుతూ ఓదార్చే ప్రయత్నం చేశాను.

"అత్తమ్మ గుర్తుకు వచ్చిందా??" మౌనంగా నిల్చున్న ఆయన్ని అడిగాను.

"మొత్తానికి నన్ను కుక్క పిల్లని చేసేశావు!!" ఆయన కళ్ళు తుడుచుకుని, బాధను దిగమింగి లేని నవ్వును తెచ్చుకుని అడిగారు.

" ఆ..మరి...పిల్లలకి ఈ వయసులో ప్రేమ కబుర్లు చెప్తారా ?? వాళ్ళ చిట్టి బుర్రలో ఇదే నాటుకు పోదూ" నేను ఆయన బుగ్గ గిల్లుతూ చెప్పాను.

మరి మమ్మల్ని కలిపింది కూడా ఆ ప్రేమ పాటలు, ప్రేమ సినిమాలే అని మరచి....

ఆమని పాడవే హాయిగా.... ఎక్కడో దూరంగా మా ఇద్దరికీ ఇష్టమైన పాట వినిపిస్తోంది..

***

Click here to share your comments on this story